

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4703/2023-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I. tužitelja Dubravka Jelčića, OIB: 38038611716, iz Zagreba, Vrbik 8 i II. tužiteljice Ivone Jelčić, OIB: 56358347504, iz Zagreba, Vrbik 8, oboje zastupani po punomoćniku Srđanu Kaleboti, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, iz Zagreba, Magazinska cesta 69, zastupanog po punomoćniku Josipu Mađariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 08. rujna 2026., u prisutnosti I. i II. tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja odvjetnika Ivana Adžića u zamjenu za odvjetnika Srđana Kalebotu i punomoćnice tuženika Kornelije Karić, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o., dana 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je nišetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba, članak 2. dodatka broj 1. Ugovora o kreditu broj 069-50-2950216 od 30. ožujka 2006., zaključenog između I. tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 1. ugovoreno kako neotplaćena glavnica kredita iznosi 278.760,91 CHF te se otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan dospijeca.

II. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, isplatiti I. tužitelju Dubravku Jelčiću, OIB: 38038611716, iznos od 223,83 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznose od:

- 1,02 eura od 31. svibnja 2006.,
- 39,43 eura od 31. listopada 2008.,
- 53,09 eura od 31. prosinca 2008.,
- 62,92 eura od 31. siječnja 2009.,
- 67,37 eura od 28. veljače 2009.,

do isplate, po stopi na osnovi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeca svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015., a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, isplatiti II. tužiteljici Ivoni Jelčić, OIB: 56358347504, iznos od 37.496,13 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznose od:

- 55,12 eura od 31. ožujka 2009.,
- 57,46 eura od 30. travnja 2009.,
- 38,72 eura od 31. svibnja 2009.,
- 24,92 eura od 30. lipnja 2009.,
- 566,00 eura od 31. srpnja 2009.,
- 35,86 eura od 31. kolovoza 2009.,
- 35,23 eura od 30. rujna 2009.,
- 27,88 eura od 31. listopada 2009.,
- 41,68 eura od 30. studenog 2009.,
- 52,74 eura od 31. prosinca 2009.,
- 68,47 eura od 31. siječnja 2010.,
- 64,86 eura od 28. veljače 2010.,
- 86,21 eura od 31. ožujka 2010.,
- 82,16 eura od 30. travnja 2010.,
- 90,06 eura od 31. svibnja 2010.,
- 158,39 eura od 30. lipnja 2010.,
- 144,32 eura od 31. srpnja 2010.,
- 187,30 eura od 31. kolovoza 2010.,
- 172,45 eura od 30. rujna 2010.,
- 148,56 eura od 31. listopada 2010.,
- 198,95 eura od 30. studenog 2010.,
- 263,06 eura od 31. prosinca 2010.,
- 217,67 eura od 31. siječnja 2011.,
- 233,59 eura od 28. veljače 2011.,
- 3.668,53 eura od 15. ožujka 2011.,
- 212,80 eura od 31. ožujka 2011.,

- 8.750,95 eura od 21. travnja 2011.,
- 192,86 eura od 30. travnja 2011.,
- 269,24 eura od 31. svibnja 2011.,
- 276,68 eura od 30. lipnja 2011.,
- 340,50 eura od 31. srpnja 2011.,
- 307,72 eura od 31. kolovoza 2011.,
- 271,83 eura od 30. rujna 2011.,
- 263,89 eura od 31. listopada 2011.,
- 261,17 eura od 30. studenog 2011.,
- 278,03 eura od 31. prosinca 2011.,
- 292,72 eura od 31. siječnja 2012.,
- 294,69 eura od 29. veljače 2012.,
- 284,53 eura od 31. ožujka 2012.,
- 291,39 eura od 30. travnja 2012.,
- 296,08 eura od 31. svibnja 2012.,
- 288,19 eura od 30. lipnja 2012.,
- 290,26 eura od 31. srpnja 2012.,
- 17.312,41 eura od 01. kolovoza 2012.,

do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospelja svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev II. tužiteljice Ivone Jelčić, OIB: 56358347504, u dijelu u kojem potražuje od tuženika isplatu iznosa od 22,50 EUR s pripadajućom zateznom kamatom.

V. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, naknaditi I. tužitelju Dubravku Jelčiću, OIB: 38038611716, i II. tužiteljici Ivoni Jelčić, OIB: 56358347504, trošak parničnog postupka u iznosu od 8.550,00 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. rujna 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi od 01. lipnja 2023. navode kako je I. tužitelj kao korisnik kredita sklopio sa tuženikom Dodatak Ugovora o kreditu broj 069-50-2950216 dana 30. ožujka 2006., temeljem kojeg je dosadašnja glavnica kredita u eurima preračunata u 278.760,91 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika te dana 25. ožujka 2008. je zaključen Dodatak II. Ugovora o kreditu, a 05. ožujka 2009. Ugovor o preuzimanju duga na II. tužiteljicu. Navodi da su povrede ugovornih odredbi koje se navode u ovoj tužbi utvrđene pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1401/2012 od 07. travnja 2013. u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH, između ostalog i tuženika, a ista presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj: PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. Također ukazuje na presudu Vrhovnog suda RH broj: Rev-2221/2018 od 03. rujna 2019. kojom su odbijene revizije banaka u kolektivnom sporu udruge Potrošač, a čime je riješeno i pitanje valutne klauzule za valutu CHF te je odlučeno da pojedinačni potrošači imaju pravo tražiti povrat iznosa preplaćenih s osnova valutne klauzule u toj valuti. Slijedom navedenog, tužitelji predlažu sudu utvrditi da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba, članak 2. dodatka broj 1. Ugovora o kreditu broj 069-50-2950216 od 30. ožujka 2006., zaključenog između I. tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 1. ugovoreno kako neotplaćena glavnica kredita iznosi 278.760,91 CHF te se otplaćuje u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan dospijeca te I. tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 223,83 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate, a II. tužiteljica isplatu iznosa od 37.518,63 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate, uz naknadu parničnog troška tužiteljima sa zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev te je u bitnom istaknuo da nije sporno da su I. tužitelj i tuženik dana 15. srpnja 2005. zaključili Ugovor o kreditu broj 069-50-2950216 kojim je tuženik stavio I. tužitelju na raspolaganje iznos kredita kunske protuvrijednosti EUR 180.000,00 a da je ugovorena redovna kamata 3,00 % godišnja, promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora i s kamatom po dospelju u visini zakonske zatezne kamate koja je u trenutku sklapanja Ugovora iznosila 15% godišnje, također promjenjiva. I. tužitelj i tuženik su dana 30. ožujka 2006. sklopili dodatak broj 1 Ugovoru o kreditu br. 069-50-2950216, kojim su ugovoreni uvjeti za provedbu konverzije kredita ugovorenog s valutnom klauzulom u EUR, u kunski kredit s valutnom klauzulom CHF. Također navodi da je točno je da je II. tužiteljica preuzimatelj duga. Navodi da tužitelji neutemeljeno ističu da je ugovorena valutna klauzula nepoštena i nedopuštena, a kao takva i ništetna i ne navodi u čemu se sastoji propust tuženika da tužitelja upozori na mogućnost snošenja rizika uslijed rasta tečaja sukladno ugovorenoj valutnoj klauzuli u valuti CHF. Zakonom o obveznim odnosima dopuštena je odredba ugovora kojom se vrijednost ugovorne obveze izračunava na temelju tečaja valute RH u odnosu prema stranoj valuti iz čega proizlazi da je tuženik postupao isključivo u skladu sa zakonom pa tužitelj neosnovano ističe da je tuženik ugovaranjem valutne klauzule CHF bio nepošten. Tuženik je o svim okolnostima i rizicima valutne klauzule obavijestio tužitelja pri sklapanju Ugovora, te je tužitelj po vlastitom izboru, a nakon što je upoznat sa svim okolnostima i rizicima valutne klauzule, odabrao valutnu klauzulu CHF. Također navodi

da je II. tužiteljica djelatnica tuženika, te da tužitelji nisu prosječni potrošači te je I. tužitelj ugovorio i povoljnije uvjete kreditiranja u odnosu na druge klijente za cijelo vrijeme trajanja ugovora. Navodi da se tužitelji ne mogu pozivati niti na jedno utvrđenje iz odluka u slučaju "franak" jer se ne radi o odlukama koje djeluju erga omnes već iz tih odluka proizlazi da potrošači svoje navodi o povredi njihovih prava imaju svaki zasebno dokazivati. Oспорava i visinu tužbenog zahtjeva te ističe i prigovor zastare. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku izračuna preplate po valuti (list 9-12), presliku Dodatka br. 1 Ugovora o kreditu broj: 069-50-2950216 od 30. ožujka 2006. (list 13-15, 46-47), presliku Odluke o promjeni instrumenata osiguranja po stambenom kreditu 069-50-2950216 od 19. ožujka 2008. (list 16), presliku Dodatka br. II. Ugovora o kreditu broj: 069-50-2950216 od 25. ožujka 2008. (list 17-18), presliku Ugovora o preuzimanju duga od 05. ožujka 2009. (list 19-22), presliku otplatnog plana (list 23-26), presliku prijepisa knjigovodstvene kartice (list 27-35), presliku Ugovora o kreditu broj: 069-50-2950216 od 15. srpnja 2005. (list 36-39, 48-51). Sud je također proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 115-121, 125-131) te dokaz saslušanjem I. i II. tužitelja (list 151-153).

4. Sud nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Gaćeše s obzirom da je tuženik od navedenog dokaznog prijedloga odustao na ročištu od 06. svibnja 2025. i svjedoka Marine Šiprak s obzirom da je tuženik od navedenog dokaznog prijedloga odustao na ročištu od 08. rujna 2026.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Između stranaka nije sporno da su I. tužitelj i tuženik dana 15. srpnja 2005. zaključili Ugovor o kreditu broj 069-50-2950216 kojim je tuženik stavio I. tužitelju na raspolaganje iznos kredita kunske protuvrijednosti EUR 180.000,00 a da je ugovorena redovna kamata 3,00 % godišnja, promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora i s kamatom po dospeljeću u visini zakonske zatezne kamate koja je u trenutku sklapanja Ugovora iznosila 15% godišnje, također promjenjiva, da su I. tužitelj i tuženik dana 30. ožujka 2006. sklopili dodatak broj 1 Ugovoru o kreditu br. 069-50-2950216, kojim su ugovoreni uvjeti za provedbu konverzije kredita ugovorenog s valutnom klauzulom u EUR, u kunski kredit s valutnom klauzulom CHF te da je II. tužiteljica preuzimatelj duga, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

7. Sporno je mogu li se na konkretan predmet primijeniti utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. te je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja te je li tuženik primjenom ugovorne odredbe kojom je ugovorena odredba koja se odnosi na valutnu klauzulu uz koju je vezana glavnica švicarski franak neosnovano ostvario korist u visini razlike iznosa koje je tužitelj uplaćivao, a koji su veći od iznosa prema anuitetu definiranom s obzirom na početnu vrijednost CHF.

8. Tužitelji su se pravilno tijekom ovog postupka pozvali na pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/17 od

14.6.2018. kojom je u odnosu na tuženika potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. odlučujući o reviziji protiv presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17 od 14.6.2018., Vrhovni sud RH je svojom presudom i rješenjem posl. br. Rev-2221/18 od 3.9.2019. u odnosu na ovdje tuženika odbio kao neosnovanu reviziju protiv drugostupanjske presude PŽ-6632/17 od 14.06.2018. kojom je utvrđeno da je ta banka u određeno navedenom razdoblju povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. Zakona o zaštiti potrošača iz 2003. u razdoblju od 1.6.2004. do 6. 8. 2007., a od 7. 8.2007. do 31. 12.2008. suprotno odredbi čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača iz 2007., a koje povrede traju i dalje te je naloženo tuženom prekinuti s takvim postupanjem i zabranjeno takvo ili slično postupanje.

9. Sukladno odredbi čl. 502c Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502a st. 1. navedenog Zakona da su određenim postupanjem, uključujući propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Riječ je u konkretnom slučaju, dakle o specifičnom proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presuda kojima se prihvaćaju zahtjevi za zaštitu kolektivnih interesa i prava i to samo u slučaju ako pojedini zahtjevi za zaštitu budu prihvaćeni.

10. Nadalje, i prema odredbi čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. navedenog Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. navedenog Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Kako se u konkretnoj situaciji tužitelj poziva upravo na pravno utvrđenje iz rečene presude kojom je utvrđeno da je tuženik povrijedio prava tužitelja kao potrošača i ujedno korisnika kredita, a u kojima je koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovarao valutnu klauzulu, te takvu odredbu ugovora pravomoćno utvrđuje ništetnim.

11. Tužitelji u svom iskazu na ročištu od 08. rujna 2026. navode da se sjećaju da je I. tužitelj kao djelatnik tuženika sklopio s tuženikom ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u eurima radi kupnje stana kojeg su koristili isključivo u privatne, a ne poslovne svrhe. Oko dvije godine nakon sklapanja ugovora pod pritiskom izvršnog direktora tuženika, sklopio je dodatak predmetnog ugovora kojim je postojeći ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u eurima preračunao u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF. Nitko ga nije upozorio da postoji rizik rasta tečaja CHF u odnosu na HRK, već je bilo rečeno da se radi o stabilnom i čvrstom tečaju. Također navodi da se radilo o ugovoru o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom, no bez točno određenih parametara kako bi se ista mijenjala. Tijekom otplate kredita došlo je do rasta tečaja i kamatnih stopa pa je u jednom trenutku od početnih 6.000,00 kn rata kredita narasla na skoro 10.000,00 kn. S obzirom da je I. tužitelj 2009. promijenio posao, cjelokupni

predmetni ugovor o kreditu su prebacili na II. tužiteljicu jer je ista bila zaposlenica tuženika. Također su potpisali dodatak o konverziji kredita u euro. Cjelokupni kredit su otplatili.

12. Dakle i iz iskaza tužitelja, koje je sud prihvatio u cijelosti kao logične i životno uvjerljive, te sukladno s ostalom dokumentacijom u spisu, također proizlazi da tužitelji s tuženikom nisu mogli pregovarati o niti jednoj odredbi predmetnog ugovora o kreditu niti su ih djelatnici tuženika upozorili da bi moglo doći rasta tečaja CHF u odnosu na HRK.

13. U odnosu na prigovor zastare potraživanja tužitelja Vrhovni sud RH je u odluci od 20.3.2018. broj Rev-2245/17-2 zauzeo stav da je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo do prekida zastare na temelju čl. 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), zbog čega zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., donesene u povodu te tužbe, dakle od 14. lipnja 2018. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 01. lipnja 2023. to nakon ponovnog početka tijeka zastarnog roka od 14. lipnja 2018. nije istekao rok od pet godina iz čl. 225. ZOO-a, zbog čega prigovor nije osnovan.

14. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetnih ugovornih odredbi ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za kredit, odnosno korist na osnovu razlike u tečaju CHF. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužiteljima razliku u vidu više plaćene razlike koja proizlazi iz razlike između tečaja zbog ništetnih ugovornih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi je vraćanje preplaćenih iznosa sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

15. U odnosu na navode tuženika da se ovdje radi o konvertiranim kreditima za koje je već postavljena sudska praksa VS RH, valja napomenuti da se ovdje ne radi o konverziji sukladno Zakonu o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju iz 2015. već o ugovornoj konverziji kredita između stranaka, pa se navedena sudska praksa ne odnosi na ovaj postupak.

16. Slijedom svih izloženih razloga, ovaj sud prihvatio je stav tužitelja da se radi o ništetnosti predmetnih dijelova odredaba Ugovora o kreditu i na okolnost utvrđivanja razlike tečaja valute izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. iz čijeg nalaza i mišljenja od 16. listopada 2025. proizlazi da ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom srednjeg tečaja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 153.760,53 kn, za

anuitete koje je Nalazom utvrđen više plaćen iznos, odnosno po fiksnom tečaju eura (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 20.407,55 EUR. Razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom tečaja na dan konverzije u odnosu na iznos preostale glavnice primjenom tečaja na dan sklapanja dodatka Ugovoru o kreditu: ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom tečaja na dan konverzije u odnosu na iznos preostale glavnice primjenom tečaja na dan sklapanja dodatka Ugovoru o kreditu iznosi 130.440,35 HRK, odnosno po fiksnom tečaju eura (1 EUR = 7,53450 HRK) iznosi 17.312,41 EUR. Iznosi po mjesecima te datumi plaćanja i dospijeca navedeni su u tablicama koje prileže nalazu i mišljenju vještaka.

17. Sud je predmetni nalaz i mišljenje vještaka Darka Prpića iz Darfin d.o.o. prihvatio u cijelosti jer je isti sukladan s ostalim dokazima u spisu, te izrađen stručno, valjano obrazložen i u skladu s pravilima struke, uzevši u obzir da je vještak imao na uvid svu relevantnu dokumentaciju, te na koji tužitelji nisu imali nikakve primjedbe niti prigovore, dok su prigovori tuženika pravne prirode. Iz predmetnog nalaza i mišljenja sud je utvrdio visinu tužbenog zahtjeva.

18. S obzirom da je utvrđeno da je ništetna odredba Ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena valutna klauzula, to je tuženik u utuženom razdoblju bez osnove obračunavao i naplaćivao veće anuitete od onih na koje je imao pravo te da je u utuženom razdoblju tužiteljima naplatio više od ugovorenog iznosa, kako je to utvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka, odnosno bez pravne osnove.

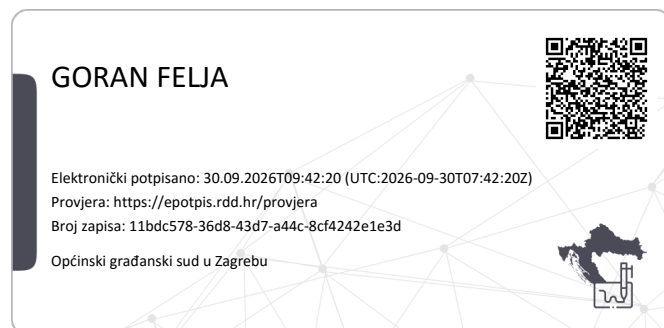
19. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijevaju da tuženik I. tužitelju na ime razlike preplata zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli isplati iznos od 223,83 eura te II. tužiteljici iznos od 37.496,13 eura sve sa zateznim kamatama od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta do isplate te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom I.-III. izreke ove presude, dok je za preostali iznos od 22,50 eura tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao prekomjerno postavljen, uvažavajući i protivljenje tuženika smanjenju tužbenog zahtjeva iz podneska od 05. veljače 2026. što se smatra djelomičnim povlačenjem tužbe iz članka 193. ZPP-a za koje je, obzirom je do istoga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban pristanak tuženika, pa je odlučeno kao pod točkom IV. izreke ove presude.

20. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 5. i 155. ZPP-a s obzirom da tužitelji nisu uspjeli samo u razmjerno neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva. Sud je tužitelji, a priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 01. lipnja 2023. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 500 bodova, za sastav podnesaka 12. studenog 2024. i 21. studenog 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 2x500 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 06. svibnja 2025. te 08. travnja i 08. rujna 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 3x500 bodova što ukupno iznosi 3000 bodova uvećano za 10% sukladno Tbr. 40.1. Tarife, što ukupno iznosi 3300 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužitelja iznosi 6.600,00 eura, što uvećano za 25% PDV-

a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 8.250,00 eura. Tužiteljima je valjalo priznati i trošak plaćenog predujma za financijsko vještačenje u iznosu od ukupno 300,00 eura, pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 8.550,00 eura, kako je i odlučeno pod točkom V. izreke ove presude.

U Zagrebu 30. rujna 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. I. i II. tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun. uz rješenje o pristojbi na tužbu u iznosu od 423,88 eura te na presudu u iznosu od 497,20 eura

Broj zapisa: **9-3088d-ddd73**

Kontrolni broj: **09ec1-52af0-45fe8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.